

Viering 22 maart Ananda

Ignace

Welkom en inleiding

Ik trap een open deur in als ik zeg dat we leven in benarde tijden. Nog deze week: de herinnering aan de bomaanslagen in Brussel 10 jaar geleden. Op de erelijst van oorlogen komen meer en meer landen en regio's. Er zijn de groeiende problemen: problemen van honger en dorst, problemen van oorlog, van vluchtelingen, platgebombardeerd Gaza, Libanon en Iran. Problemen misschien ook in ons eigen leven, in ons gezin, in onze leefwereld.

En toch!

Toch zien we in onze gemeenschap en omgeving mensen die verder kijken, over de grenzen heen.

In het kader van ons thema dit jaar willen we luisteren en in gesprek gaan met die mensen en organisaties in ons eigen midden, die verder kijken en proberen oplossingen te vinden.

Daarom nodigen wij vandaag enkele mensen uit van Ananda. De meesten van ons kennen Ananda allicht wel, al was het maar van de jaarlijkse eetdag.

Welkom, afgevaardigden van Ananda.

Wij zijn in de veertigdagentijd: een tijd van verdieping, een tijd van aandacht en bekommernis voor diegenen die het minder goed hebben. Een tijd om aandacht te hebben voor het lijden van mensen, maar ook om te ervaren dat de mens kan opstaan.

Plaatsen wij ons ook vandaag onder de hoede van de Ene, die wij mogen aanspreken als Vader-Moeder, als onze broeder, Jezus van Nazareth en als de levengevende geest in ons midden.

Openingslied: Vervul dit huis, p. 43

Hilde

Ondanks de oorlogen wijd en zijd op deze wereld, ondanks alle zorgen die wij ons maken over onze pensioenen, over de vluchtelingen die een warme slaapplek vinden op de stoepen rond de Brusselse stations, over de treinen die weeral vijf minuten te laat aankomen, over de kleren die we tijdens de volgende solden zouden kopen, over de brandstoffen die weeral enkele centiemmen opgeslagen zijn, wil ik toch deze tekst voorlezen.

Een mens is voortdurend onderweg
tussen verleden en toekomst
Tussen gisteren en morgen.
Gisteren is de tijd van de goede en de spijtige ervaringen.
De geschiedenis waaruit te leren valt,
de tijd van woorden en daden die beklijven,
die ons vrij maken tot wie we zijn.
Morgen is de tijd van genade, van kansen die gegeven worden,
de tijd van mogelijkheden,
verwachting en hoop.
De tijd ook
die ons opspant naar de toekomst
en mede bepaalt wie we willen worden en wie we zijn.
Tussen gisteren en morgen ligt vandaag.
De tijd van het nu, de tijd van beslissing,
van ja of neen zeggen
op gisteren en morgen.
Vandaag is de tijd om aan de roepstem van God,
doorheen de geschiedenis van tijd en mens,
gehoor te geven.
Vandaag is het de gunstige tijd om te leven.

Ignace

Een openingsgebed

Gij, Ene, bron van licht voor deze wereld,
zie ons hier, in de wirwar
van tegenstrijdige gedachten en wegen.
Met twijfel en onrust in eigen hart
oog in oog met het lijden
van zoveel mensen om ons heen.
Kom ons nabij met helderheid, klaarheid, inzicht.
Voer ons op de berg
waar we Jezus mogen ontmoeten
als een lichtend voorbeeld.
Dat wij hem volgen ook als de weg lastig is
en hij te veel van ons vraagt,
hier en nu en in de dagen die komen. Amen.

Een lied: "Hoe ver te gaan?" p. 43

Hilde

Een Bijbelse tekst: het begin van de Bergrede. Mt. Hoofstuk 5

Toen hij de mensenmassa zag, ging hij de berg op.
Daar ging hij zitten met zijn leerlingen om zich heen.
Hij nam het woord en onderrichtte hen:
'Gelukkig wie nederig van hart zijn,
want voor hen is het koninkrijk van de hemel.
Gelukkig de treurenden, want zij zullen getroost worden.
Gelukkig de zachtmoedigen, want zij zullen het land bezitten.
Gelukkig wie hongeren en dorsten naar gerechtigheid,
want zij zullen verzadigd worden.
Gelukkig de barmhartigen, want zij zullen barmhartigheid ondervinden.
Gelukkig wie zuiver van hart zijn, want zij zullen God zien.
Gelukkig de vredestichters, want zij zullen kinderen van God genoemd worden.
Gelukkig wie vanwege de gerechtigheid vervolgd worden,
want voor hen is het koninkrijk van de hemel.
Gelukkig zijn jullie wanneer ze je omwille van mij uitschelden, vervolgen en van
allerlei kwaad betichten
Verheug je en juich, want je zult rijkelijk worden beloond in de hemel;
zo immers vervolgd werden ze vóór jullie de profeten.

Ignace

De duiding

Vandaag hebben we hier in ons midden enkele vertegenwoordigers van Ananda. Het zijn mensen die zich laten aanspreken door mensen aan de andere kant van de wereld. We geven hen graag het woord.

Een bezinnend lied, of een stukje muziek...

Praktische punten

Vrije voorbeden

Met acclamatie "Geloven begint in het opstaan van armen", p. 42

Overgang naar het tafelgebed met het lied: "Brood op tafel", p.99

Tafelgebed 45

Breken en delen van brood en wijn

Onze Vader verborgen, p.15

Vredeswens

Slottekst

Een visser woonde met zijn vrouw in een oude hut.

Op een dag heeft hij een grote vis gevangen.

- Laat me leven, smeekte de vis, gooi me terug in zee.

Dat deed de visser en hij ging terug naar huis.

- Niets gevangen? Vroeg zijn vrouw.
- Een vis die kon spreken. Maar die heb ik terug in zee gegooid.
- Heb je dan niets gewenst?
- Nee, 'k zou niet weten wat ik moet wensen.
- Maar ik wel, ik zou in een echt huis willen wonen. Ga terug naar de zee, roep de vis en zeg dat we een huis willen.

De man ging naar de zee en riep de vis.

- Wat is er?.
- Mijn vrouw wil graag een huis
- Ga maar terug, dat heeft ze al.

Toen de man thuiskwam, stond er een mooi huis. Zijn vrouw was heel tevreden.

Maar twee weken later...

- Dat huis is eigenlijk te klein. Vraag aan de vis een paleis.

De man ging naar de zee en riep de vis.

- Wat is er?
- Mijn vrouw wil een paleis.
- Ga maar terug, dat heeft ze al.

Toen de man thuiskwam, zag hij een prachtig paleis. Maar 's avonds keek de vrouw door het raam...

- Je moet weer naar de vis. Ik wil koningin worden.

Schoorvoetend ging de man naar zee en riep de vis.

- Wat is er?
- Mijn vrouw wil koningin worden.
- Ga maar terug, zei de vis, dat is ze al.

Toen de man thuiskwam, liep zijn vrouw met een kroontje op haar hoofd.

De volgende dag 's morgens zag ze de zon opgaan.

- Ik wil als God zijn die de zon doet opgaan!

Haar man moest terug naar de vis.

- Wat is er?
- Mijn vrouw wil graag God zijn.
- Ga maar terug, ze woont weer in de oude hut.

Slotlied: "Overal waar recht geschiedt", p. 20